

ငွေမိုးဝက်
(ဟံသာဝတီမြို့)

မိညောင်လိုက်မှဆုံး ရာလွယ်ကား

ပညာသင်ခန်း
အပိုင်း(၁)

ငါဆရာရဲ့ အမိန့် ဟောဒီက စနေသမီး အေးသူ သင့်ရဲ့ အလောင်း
သင်ကိုယ်တိုင် ဖော်ပြီး ငါဆရာရှေ့ အရောက်ပို့စေ ...။

ဖြောင်း ...

ရေလယ်ကွေ့ရွာလေးရဲ့ သင်္ချိုင်းအတွင်းမှာ အောင်မြင် ထည်ဝါလှ
တဲ့ အသံပိုင်ရှင်ရဲ့ ဆေးကြိမ်လုံး ရိုက်ချက် မြေပြင်ပေါ် ကျလာတဲ့
ဖြောင်း ဆိုတဲ့ အသံအဆုံးမှာ တော့ ...။

အူရူး ...

ဘယ်အချိန်ကတည်းက အားယူနေမှန်း မသိတဲ့ တောခွေးတစ်ကောင်
ရဲ့ အူသံနဲ့ အတူ

ဝေါ ဝေါ ဦးဦး ဖြောက် ရုပ်ရုပ် ...

ဆိုတဲ့ လေပြင်း တိုက်ခတ်သံနဲ့ အတူ လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်
လာသလို တရုပ် ရုပ်နဲ့ ကြားနေရတဲ့ အသံက ကျုပ်အတွက် ကြက်သီး
မွေးညင်း ထစေတာ အမှန်ပါပဲ။ နေ့လယ်ကမှ မြေမြှုပ်ထားတဲ့ လက်လ
က်ဆတ်ဆတ် မြေပုံကြီးက ...

ဝုန်းဆို ...

အခေါင်းဖုံးကြီး ပွင့်ထွက်သွားတာ ကျုပ်ဖြင့် လန့်ပြီး ဖင်ထိုင်ကျ သွားတယ် ရုတ်တရက်ကိုဗျ ...

ကဲအေးသူ ထတော့ အခုကစပြီး နင်က ငါ့တပည့် ဖြစ်သွားပြီ နင့်ကို နေစရာပေးမယ် စားစရာကြွေးမယ် လာဆရာနဲ့ လိုက်ခဲ့ ...

အေးသူ ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးလည်း ဆရာကြီး သက္ကနောက် ကောက် ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားလေရဲ့ ကျုပ်လည်း ဆရာကြီး မှာ ထားတဲ့ အတိုင်း အခေါင်းကြီးကို အပေါ်မတင်ပြီး နောက်ကနေ လိုက်ရတော့ တာပေါ့ဗျာ ...။

ဆရာကြီးက ရှေ့ကသွား အေးသူက နောက်ကလိုက် ကျုပ်က အခေါင်းကြီး ထမ်းပြီး နောက်ဆုံးကပေါ့ဗျာ ...။

ရေလယ်ကွေ့ရွာလေးက ပဲခူးရိုးမ တောင်ခြေမှာ ဗျ ဆရာကြီးနေတာက ရေလယ်ကွေ့ရွာနဲ့ ဆယ်မိုင်လောက် ဝေးတဲ့ ပဲခူးရိုးမ တစ်နေရာက ကျောက်လိုဏ်ဂူ အတွင်းမှာ ပေါ့ဗျာ ...။

ကျုပ်ကတော့ ဆရာကြီးစီမှာ တပည့်အဖြစ်ခံ ယူပြီး ဆရာကြီးရဲ့ ပညာတွေ လက်ဆင့်ကမ်း အမွေယူမဲ့ သူပေါ့ဗျာ ပထမဆုံး ရောက်တဲ့ နေ့မှာ ပဲ အခေါင်းကြီး စထမ်းရတာပဲဗျာ ပညာလိုချင်မှ တော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရတော့မှာ ပေါ့။

ကျုပ်တို့ နေတဲ့ လိုဏ်ဂူထဲ ရောက်တော့ အတွင်းပိုင်းထိ ကညင်ဆီ မီးတိုင်တွေ ထွန်းထားတာ တွေ့ရတယ်ဗျာ လိုဏ်ဂူကလည်း ဗျာ အကြယ်ကြီး ပြီးတော့ လမ်းတွေကလည်း များ သား ဆရာကြီး နောက်က လိုက်ရတာမို့ နို့မဟုတ်ရင် ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းဆို ပြန်ထွက်တက်မှာ မ

ဟုတ်ဘူး အကွေ့အကောက် တွေကလား များ သားဗျာ တစ်ခါတလေ
မှောင်ရိပ်ကျတဲ့ ဘက်မှာ ရဲတောက်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေ တွေ့ရတယ်ဗျ
ပုတ်အက်အက် အနံ့ကလည်း တစ်လမ်းလုံး ရနေတော့ ကျုပ်ဖြင့် အံ့ချင်
စိတ်တွေ ပေါက်လာတာ မနည်း ထိန်းထားရတယ် ကျုပ်အတွက်တော့
အရာရာဟာ ထူးဆန်း နေတာပေါ့ဗျာ ...။

ဟောဆရာကြီး အခန်းတစ်ခန်းထဲ ဝင်သွားပြီဗျ အေးသူဆိုတဲ့ အမျိုး
သမီးလည်း လိုက်သွားတယ် ကျုပ်လည်း လိုက်ဝင် ရတာပေါ့ဗျာ ...။

ဟာအခေါင်းတွေ အများကြီးပဲ တန်းစီထားတာ ကောင်လေး ဟို
လွတ်နေတဲ့ နေရာမှာ ချလိုက် ...

ကျုပ်လည်း ဆရာကြီးပြတဲ့ နေရာအခေါင်းကြီး ချလိုက်တယ် ပြီး
တော့ အဖုံးပါ တစ်ခါတည်း ဖွင့်လိုက်တယ်။

ကဲ အေးသူ အခေါင်းထဲကို ပြန်ဝင်တော့ ...

ဟော အေးသူဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး ဆရာကြီးခိုင်းတဲ့ အတိုင်း တစ်သ
ဝေမတိမ်း လိုက်လုပ်တယ်ဗျ အေးသူ အခေါင်းထဲ ရောက်သွားတော့ ဝိ
ညာဉ်ပဲ ထွက်လာခဲ့တော့ နင်နေဖို့ နေရာ ငါလိုက်ပြမယ်။

ပြောပြီးတာနဲ့ ဆရာကြီးက လှည့်ထွက်သွားတယ်။

ကျုပ်လည်း အခေါင်းကို ပြန်ဖုံးလိုက် ပြီးနောက်ကနေ လိုက်သွားတ
ယ်။

ဒီတစ်ခါ သွားတာက အခြားလမ်းဗျ တော်တော်လေး သွားပြီးတော့
မှောင်ရိပ်ကျတဲ့ နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ...

ဒါနင်နေရမဲ့ နေရာပဲ ကျုပ်လည်း ဆရာကြီးနောက် တကောက်
ကောက် လိုက်နေရတာပေါ့ဗျာ ... ကျုပ်တို့ နေတဲ့ အခန်းထဲ ပြန်ရောက်

တော့ ...

ကောင်လေး မင်း ငါ့ကို ဘယ်လိုမြင်လဲ။

ဗျာ ကျုပ်ဘယ်လိုမှ မမြင်ပါဘူး။

ဆရာကြီး အလုပ်ဆရာကြီး လုပ်တာပဲ ကျုပ်လည်း ကျုပ်အလုပ် ကျုပ် လုပ်ရမှာ ပဲ ကတိအတိုင်း သုံးနှစ်သုံးမိုး ဆရာကြီး ခိုင်းသမျှ ကျုပ် အကုန် လုပ်ပေးမယ် ဆရာကြီးလည်း ကတိအတိုင်း သုံးနှစ်ပြည့်ရင် ကျုပ်ကို ပညာပေး ရှင်းရှင်းလေးပါ။

ဟား ... ကြိုက်သွားပြီဟေ့ အဲသလိုမှ သဘောကျတာကွ ကဲ ... မင်းလည်း လုပ်စရာရှိတာ လုပ်တော့ ...

ကျုပ်လည်း ဆရာကြီးစီက လုပ်စရာရှိတာ လုပ်တော့ ဆိုတဲ့ စကားကြားပြီးနောက် အိပ်ရာထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ် လက်က နာရီကို ကြည့်တော့ ည နှစ်နာရီတောင် တီးနေပြီ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း အိပ်လိုက်တယ်။

ကျုပ်ဆရာကြီးစီမှာ နေတဲ့ သုံးနှစ်ဆိုတဲ့ ကာလတစ်လျှောက် အများဆုံး လုပ်ရတာက အခေါင်းတွေ ထမ်းရတာပဲဗျ သူလုပ်ပုံကိုပုံကို အသေချာ မှတ်သားထားပေမဲ့ ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်နေလည်း တစ်ခွန်းတလေမျှ မမေးခဲ့ အချိန်တွေ တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံး လာလိုက်တာ သုံးနှစ်တောင် ပြည့်ခဲ့ပြီ ဒီသုံးနှစ်ဆိုတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ကျုပ်နဲ့ ဆရာကြီး ခေါ်ထားတဲ့ သရဲတွေနဲ့ တော်တော် ရင်းနှီးသွားတယ်ဗျ ကျုပ်ပျင်းတဲ့ အချိန်သူတို့ နဲ့ စကား သွားပြောတယ် တချို့ဆို သူတို့ လူ့ဘဝတုန်းက မူရင်းပုံစံကို ပြတယ်။

သုံးနှစ်ပြည့်တဲ့ ညမှာ ပဲ ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်ရတယ် ဆိုတဲ့ စကား ကြားဖူးကြမှာ ပါ။

ဒီစကားအတိုင်းပါပဲ ကျုပ်က ဒီပညာတွေ သင်မယ် ပြီးရင် ကလဲ့စား
ချေမယ်ပဲ တွေးထားတဲ့ ကျုပ်ကို လမ်းမှန်ကို ပို့ပေးခဲ့တယ်။

ဒီနေ့တော့ ပြောပြဖို့ အချိန်ကျခဲ့ပြီ။

ကောင်လေး ဟောဒီ လိုဏ်ဂူအတွင်းက နာနာဘာဝတွေကို ငါဘာ
လို့ ဒီထဲမှာ ထားထားခဲ့တာလဲ သိလား။

မသိပါဘူး။

အေးသူတို့ ကို ငါခေါ်မထားရင် အခြားသော သူတွေက ခိုင်းစားကြ
လိမ့်မယ် မသမာ လောဘသားတွေ လက်ထဲ ဒီဝိညာဉ်တွေ ရောက်သွား
ရင် လူတွေလည်း ကောင်းကောင်း မနေထိုင် ရသလို ဝိညာဉ်တွေလည်း
ဒီဘဝကနေ ကျွတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့် အချိန်မီ
ကယ်တင်ထားခြင်းပဲကွဲ့ သူတို့ တစ်တွေ ဒီမှာ နေရတာ လုံခြုံပါတယ်။

ကောင်လေး မင်း တကယ် ဒီပညာတွေ လိုချင်တာလား။

ဟုတ်ကဲ့ လိုချင်ပါတယ်။

အေး ... ဒီပညာတွေ မင်းရရင် ဘာလုပ်မှာ လဲ။

ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်ချစ်သူကို သေကွဲကွဲအောင် လုပ်တဲ့ သူတွေကို ကလဲ့စား
ချေမယ်။

အေး ... မလုပ်နဲ့ လို့ တော့ မတားဘူး ကောင်လေး ... မင်းသူတို့ ကို
ပြန်သက်တော့ကော သေပြီးသား သူက ပြန်ရှင်လာမှာ တဲ့ လား မီးဆို
တာ ကိုယ်ကိုတိုင် ပူလောင်ပြီးမှ သူများကို ပူလောင်စေတာကွဲ့ ဒီပညာ
က မကောင်းတဲ့ ပညာဆိုပေမဲ့ အသုံးချတက်ရင်တော့ အများ အတွက်
အကျိုးရှိပါတယ်။ သေချာ စဉ်းစားပါဦး ဒီညတော့ ဒီလောက်နဲ့ ပဲ အိပ်
လိုက်တော့ ...။

မနပ်မိုးလင်းတော့ ဆဆရာကြီးနဲ့ အခြား အဘိုးအိုတစ်ယောက်နဲ့ စကား ပြောနေကြတယ်ဗျ ကျုပ်လည်း အိပ်ရေး မမက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီအဘိုးအိုကြီး ရောက်နေတာကိုတော့ မသိလိုက်တာ အမှန်ပါ ကျုပ်လည်း အိပ်ရာထဲကနေ ထထိုင်လိုက်တော့ ...

ဟော ကောင်လေး နိုး လာပြီလား။

ဟုတ် ... နိုးပါပြီ။

ဒီဆရာကြီး နာမည်က သက္ကတဲ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်က သိပ်ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပေါ့ ပညာရပ်ချင်း မတူညီပေမဲ့ စိတ်ဓာတ်ချင်းကတော့ တူတူပဲ ပြီးတော့ အလုပ်ကလည်း တူတူပဲ သူက ဆိုးသွမ်းနေတဲ့ သရဲသစ္ဆေတွေကို ဖမ်းတယ်။

ငါတို့ နှစ်ယောက် ကတိပြုထားတာ တစ်ခုရှိတယ် အဲဒါက တပည့်အဖြစ် ခံယူမဲ့သူ ပေါ်လာခဲ့ရင် နှစ်ယောက်တည်းက တစ်ယောက် ရွေးခိုင်းရမယ် ဆိုတာပဲ။

ကဲ ... အခု မင်းရှေ့မှာ ဆရာနှစ်ယောက် ရှိတယ် ဘယ်သူ့ကို ရွေးမလဲ။

ကျုပ်စဉ်းစားပါဦးမယ်

အေးကွယ် ... စဉ်းစားပေါ့ ဘယ်လမ်းကို ရွေးမလဲ လူတစ်ယောက်ဟာ ရှိရင်းစွဲ ကောင်းတဲ့ စိတ်ကလေးကို မကောင်းတဲ့ ဘက် ပြောင်းလိုက်တာ လွယ်ပေမဲ့ မကောင်းတဲ့ စိတ်ကို ကောင်းအောင် ပြန်ပြင်ဖို့ ကထင်သလောက် မလွယ်ကူဘူးကွဲ့ ...။

ဟုတ်ကဲ့ ကျုပ် နားလည်ပါတယ်။

ကျုပ်လည်း ပြောပြီး တောင်ကျချောင်းလေး ဘက်ကို ထွက်လာ

လိုက်တယ် ဒွိဟဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ကို သက်သာရာ ရအောင်ပေါ့ ...။

မျက်နှာသစ်ပြီး ကမ်းစပ်မှာ ခဏထိုင်နေစဉ် ကျုပ်နားကို လူတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်ဗျ ကျုပ်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်သူမှ ရှိမနေဘူး။ ဒီကအစ်ကိုနှမ စကားနည်းနည်းလောက် ပြောလို့ ရမလား။

မင်းဘယ်သူလဲ ... ဘာလို့ မင်းကို မမြင်ရဘဲ အသံပဲ ကြားရတာလည်း နှမကို မမြင်ချင်ပါနဲ့ အစ်ကို အစ်ကိုတို့ အစောက ပြောနေတာတွေ နှမအကုန် ကြားပြီးပါပြီ။

ကျုပ်တို့ စကားပြောနေတုန်း ကျုပ်အပေါင်းသင်းတွေ ရောက်လာတယ်ဗျ အပေါင်းသင်းဆိုလို့ တစ်မျိုး မထင်ပါနဲ့ ဗျာ သရဲတွေကို ပြောတာပါ သူတို့ ကိုတော့ မြင်ရတယ်လေ။

ဘာလုပ်မှာ လဲ ရာဇ ...

ကျုပ်လည်း စဉ်းစားနေတာဗျ ...

ငါတို့ အားလုံးကတော့ ဦးသက္ကနောက် လိုက်သွားစေချင်တယ်။

အင်းပေါ့ ခင်ဗျားတို့ က တိုက်တွန်း နေမှ တော့ ကျုပ်လိုက်သွားပါ့မယ် ပညာတွေ သင်ပြီးရင် ခင်ဗျားတို့ ကို လာခေါ်မယ်။ ကျုပ်နောက်လိုက်မှာ မဟုတ်လား။

ဟာ ... လိုက်မှာ ပေါ့ ...။

ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်လည်း ဆရာကြီး ဦးသက္ကနောက် လိုက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ဆရာကြီး ဦးသက္ကနောက် လိုက်သွားတဲ့ ကျုပ် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်မလဲ။ ဘယ်လို ပညာတွေ ရလာမလဲ ဆိုတာကို အပိုင်း (၂) စောင့်မျှော်

ပေးကြပါဦးနော်။

စိတ်ကူးယဉ် ရေးသားခြင်းမို့ အမှားများ ပါခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါ
လို့ တောင်းပန်ရင်း ...။

ပညာသင်ခန်း အပိုင်း(၂)

ကျုပ်လည်း ဆရာကြီး ဦးသက္ကနောက် တကောက်ကောက် လိုက်ရင်း ပဲခူးရိုးမ ကျောရိုးပေါ်တောင် ရောက်ခဲ့ပြီး အချိန်ကနေ့ မွန်းတည့်ချိန်သာ ရှိသေးသည် ကောင်လေး မောနေပြီလား မမောပါဘူးဗျ ကျုပ်လည်း မုသား သုံးရတာပေါ့ နောက်ထက် တောင်တစ်လုံး ကျော်ပြီးရင်တော့ ရောက်ပါပြီကွ။

ဟင် ... နောက်ထက် တောင်တစ်လုံး ဟုတ်တယ်ကွဲ့ ဟိုရှေ့မှာ မြင်နေရတဲ့ တောင်တစ်တစ်ခုကို ကျော်လိုက်ရင် ရောက်ပါပြီ။

ကျုပ်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ ဝေခွဲမရဘူး အခုကျုပ်တို့ လာတဲ့ ခရီးကို သာမန်ဆို နှစ်ရက်လောက်မှ ရောက်နိုင်တာကို အခုကျုပ်တို့ လျှောက်လာတာ တောင်စွယ်မှာ နေမကွယ်သေးဘူး ပဲခူးရိုးမကြီးရဲ့ ကျောရိုးတစ်ခုကိုတောင် ကျော်ခဲ့ပြီးပြီ ကျုပ်တို့ လည်း နောက်ထက် ကျောရိုးတစ်ခုကို ရောက်တော့ ...။

ဟင် ... အဘ ပဲခူးရိုးမက ဘယ်နှစ်ခုရှိတာလဲ ဟိုမှာ လည်း နောက်တစ်ခု လာပါကွယ် ခဏနေရင် ရောက်ပါပြီ အဲဒီကြာမှ လူလေးသိချင်တာ အကုန်မေးပါ ကျုပ်တို့ လည်း ရိုးမကြီးရဲ့ ကျောရိုးအတိုင်း တောင်

ဘက်ကို လျှောက်လာလိုက်တာ နာရီဝက်လောက် လမ်းလျှောက်ပြီး
တော့ ဆရာကြီး ဦးသက္ကနေထိုင်ရာ ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးကို ရောက်ခဲ့ပြီ
။

ကျုပ်တို့ ရောက်တော့ လူတစ်ယောက် ထွက်ပြီး ကြိုတယ်ဗျ ...

သူလိုက်လာသားပဲဗျ ...

ကဲ ... ဗလရေ ကောင်လေးကို သူနေရမဲ့ အခန်း လိုက်ပြလိုက်ကွာ ခ
ရီးပန်းလာတယ် နားပါစေဦး

ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာကြီးဆိုပြီး လာကောင်လေး မင်းနေရမှာ ဒီဘက်
ထဲမှာ ...

ကျုပ်လည်း ဗလဆို သူရဲ့ နောက်လိုက်သွားတယ် ကြိုတင် ပြင်ဆင်
ထားမှုကြောင့် ကျုပ်အတွက် အခန်းတစ်ခန်းက ပြည့်စုံနေတာပေါ့။

ကျုပ်လည်း ခရီးပန်းလာတော့ အိပ်ရာပေါ် လှဲလိုက်တာ ခဏချင်းပဲ
အိပ်ပျော် သွားခဲ့တယ် ကျုပ်အိပ်ရာနီးတော့ ကိုဗလက ...

ကောင်လေး နီးပြီလားကွ လာ ... မင်းအတွက် ထမင်းပိုင်း အသင့်ပြ
င်ထားတယ်။

ကျုပ်လည်း ကိုဗလခေါ်ရာနောက် လိုက်သွားတယ် သူပြင်ပေးတဲ့ ထ
မင်းပိုင်း နောက်ပြီး သူ့လက်ရာ အရမ်းစားလို့ ကောင်းတယ်ဗျာ ကျုပ်လ
ည်း ဗိုက်ဆာဆာနဲ့ စားပစ်တာ နှစ်ပန်းကန်တောင် ကုန်သွားတယ်။ ကျူ
ပ်စားနေတာကို ကြည့်ပြီး ကိုဗလက ...

အဝစားကွ ဒါမှ အားရှိမှာ အားရှိမှ အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်
မှာ ကျုပ်ဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း အပြောထက် အလုပ်နဲ့ ပဲ သက်သေပြချ
င်တဲ့ ကောင်ဆိုတော့ ကိုဗလကို ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ စောင့်ကြည့်လိုက်

ဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ ကြည့်ပြီး ထမင်းကို အားရပါးရ ဆက်စားနေလိုက်တယ်။ ကျုပ်စားလို့ ပြီးတော့ ကိုဗလက ...

လာ ... ကောင်လေး မင်းကို ဆရာကြီး စောင့်နေတယ် ပြောပြီး ဆရာကြီးရှိတဲ့ အခန်းဘက်ကို ထွက်သွားတယ်။ ကျုပ်လည်း ကိုဗလ နောက်ကနေ ဘာစကားမှ မပြောဘဲ လိုက်သွားလိုက်တယ်။ အခန်းထဲ ရောက်တော့ ...

ဆရာကြီး ကောင်လေး ရောက်ပါပြီ။

အေးအေး ဝင်ခဲ့လေ ကျုပ်လည်း ဆရာကြီး ဦးသက္ကအနား သွားထိုင်လိုက်တော့ ကျုပ်ကို သူဆွဲယူ မှတ်သားထားတဲ့ အင်းချပ်တွေ ထုပ်ပြတယ်။ ပြီးတော့ အင်းချပ် တစ်ခုချင်းစီရဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ အသုံးဝင်ပုံ အစွမ်းထက်ပုံ တွေကိုလည်း စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ရှင်းပြတယ်ဗျ ကျုပ်ဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း ကျန်တဲ့ နေရာမှာ သာ စကားပြောနည်းတာ ဒီလို ဗဟု သုတနဲ့ ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ မှာ တော့ နှုတ်တော်တော် သွက်တာဗျ။ ကိုယ်မသိတာလည်း မေး ဆရာကြီး ရှင်းပြတာကိုလည်း သေချာမှတ်ယူ ဂါထာမန္တန် တွေကိုလည်း သေချာကျက်မှတ်နဲ့ အချိန်တွေ ဘယ်လိုကုန်သွားမှန်း မသိလိုက်ဘူး။ ကိုဗလဆိုသူ ရောက် လာပြီး ဆရာကြီး မနက်စာ ထမင်းစားလို့ ရပါပြီဆိုမှ ကျုပ်တို့ ဆရာတပည့် ပညာသင်ခန်း ခေတ္တ နားလိုက်တယ်။

ကျုပ်ပညာသင်နေတဲ့ ကာလတစ်လျှောက် ကျုပ်နဲ့ ဆရာကြီးသက္ကအတွက် စားသောက်ဖို့ အတွက် လိုလေသေး မရှိအောင်ကို ကိုဗလ စီစဉ်ပေးတာဗျ သူ့လက်ရာကလည်း တယ် ကောင်းသကိုးဗျ။

တစ်နေ့ ကျုပ်နဲ့ ကိုဗလ စကားပြောနေရင်း မထင်မှတ်ဘဲ ဆရာကြီး သက္ကရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို သိလိုက်ရတယ်။

ရာဇ မင်းကြားဖူးလား ... ဟိုးအထက် ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ မဲဇာမြစ်
တို့ ရွှေလီမြစ်တို့ ကို

ဟုတ် ... ကြားဖူးတာပေါ့ဗျ လက်ဝဲသုန္ဒရ အမတ်ကြီး မင်းမျက်သင့်
ပြီး အပို့ခံရတာ မဲဇာတောင်ပဲလေဗျာ။

အေးဟုတ်တယ် အဲဒီ မဲဇာမြစ် တစ်လျှောက်မှာ ဟိုးအရင်က သစ်
တောကြီးက တအား ထူထပ်လှတယ်ကွ။ ငှက်ဖျားကလည်း အမျိုးမျိုး ရှိ
တော့ ရှေးယခင် မြန်မာဘုရင်ခေတ်က ဆိုလျှင် မဲဇာပိုခြင်းခံရမှာ တ
အား ကြောက်ကြတယ်။ မဲဇာပိုခံ ရတာဟာ တစ်သက်တစ်ကျွန်း (သေမိ
န့်) ပေးလိုက်ခြင်းနဲ့ အတူတူပဲကွ အဲဒီ မဲဇာမြစ်နဲ့ မနီးမဝေး တစ်နေရာ
မှာ လူမသိသူမသိ နေထိုင်ကြတဲ့ လူမျိုးစုရွာလေး တစ်ရွာရှိတယ်။ အဲဒီ
ရွာရဲ့ ရွာက လူတွေက နာနာဘာဝ မုဆိုးတွေ ကြည့်ပဲ ဆရာကြီး ဦးသ
က္က အပါအဝင်ပေါ့ ဆိုးသွမ်းတဲ့ နာနာဘာဝဝိညာဉ်တွေကို အပြစ်ဒဏ်
ပေးကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဆရာကြီး ဦးသက္ကဟာ အမှားတစ်ခု လုပ်မိခဲ့
တယ်။ အဲဒီအမှားအတွက် အပြစ်ဒဏ်က ဆရာကြီး ကိုရွာက ထွက်သွား
ဖို့ ဖြစ်လာစေခဲ့တယ်။

ဆရာကြီးက ဘာအမှား လုပ်မိတာလဲဗျ။

ဟူး ... ဆရာကြီး လုပ်မိတဲ့ အမှားကတော့ အောက်လမ်း မှော်
အောင်နေတဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ခုကို မဖမ်းဘဲ လွှတ်ပေးလိုက်တာပဲ ဒါကို
တွေ့သွားတဲ့ ရွာသား တစ်ယောက်က ရွာလူကြီးကို သွားရောက်
တိုင်တန်းရာကနေ ဆရာကြီးရွာက ထွင်လာရတာပဲ။

ငါလည်း ဆရာကြီး ထွက်လာကတည်းက ဆရာကြီး နောက်က အ
မြဲလိုက်ခဲ့တာ အခုချိန်ထိပေါ့ အဲဒီဝိညာဉ်က အခုတော့ လူတစ်ယောက်
ရဲ့ ခန္ဓာကိုယူပြီး ဆရာကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကိုဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ ဆရာကြီးလိုပဲ

သူလည်း နာနာဘာဝ ဝိညာဉ်တွေ သူများ ခိုင်းစေခြင်း မပြုရလေအောင် ကာကွယ်ပေးနေတယ်။

ဒါဆို ရိုးမတောင်ခြေက ဆရာကြီးများ လား။

သိပ်သေချာတာပေါ့ကွာ ကဲကဲ အချိန်လည်း လင့်ပြီ အိပ်ရာဝင်တော့ မနက်ကြရင် ပညာအဆင့်တက် ရဦးမယ် မဟုတ်လား။

ကျုပ်လည်း ကို ဗလနဲ့ လူချင်းခွဲပြီး ကျုပ်အိပ်ရာ ပြန်လာခဲ့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းတော့ ကျုပ်ကိုယ်မှာ အင်းတွေ ထိုးပေးတယ် ဗျ။ နဂါးအင်း မှော်ဝင်သမန်းကျားအင်း၊ ဂဠုန်အင်း၊ ဘီလူးအင်း အင်းတွေချပြီးတော့ ကျုပ်ကို ဂါထာတစ်ပုဒ် သင်ပေးတယ်။ တစ်ပုဒ်ဆိုပေမဲ့ ဂါထာလေးခုကို တစ်ပြိုင်တည်း ရွတ်ရတာဆိုတော့ တစ်ပုဒ်တည်းလို ဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ။

အဲဒီဂါထာ ရွတ်လိုက်တာနဲ့ ကျုပ်ကိုယ်မှာ ရှိတဲ့ အင်းတွေ အကုန် အသက်ဝင် လာပြီး ကျုပ်လိုသလို ပုံဖော်လို့ ရတယ်ဗျ။ ကျုပ်လည်း ဂါထာ ရွတ်လိုက် အင်းတွေနဲ့ လိုက်လျောညီထွေအောင် ကျင့်လိုက်နဲ့ နေနေမှန်း မသိည ညမှန်းမသိ အချိန်တွေ ကုန်လွန်ခဲ့တယ်။

ကဲကောင်လေး ဒီဟာက မင်းသင်ရမဲ့ ပညာ နောက်ဆုံးအဆင့်ပဲ။

ကျုပ်ကို ရှာထုပ်ခိုင်းပြီး အင်းချပ်ဆွဲတာဗျ။

ဒီအင်းရဲ့ အကျိုးပြုချက် ကတော့ နှုတ်ဝစီကနေ အမိန့်ပေးတာနဲ့ ဘယ်နာနာဘာဝမှ မခန့်နိုင်ဘူး။ မင်းရှေ့ ခူးထောက်ရတာချည်းပဲ။ ကဲဒီမှ နှစ်ရက် သုံးရက်လောက် နားနားနေနေ နေပြီး လောကကြီးကို ကယ်တင်ဖို့ ခရီးထွက်ပေတော့ ပြောပြီး ကျုပ်လက်ထဲကို မိစ္ဆာလမ်းညွှန် အချက်ပြစက် ကလေးတစ်လုံး ထည့်ပေးတယ်ဗျ။

ဒါက နာနာဘာဝ ဝိညာဉ်မဟုတ်ဘဲ အခြားသော မိစ္ဆာတွေတဲ့ အခါ
အချက်ပြလိမ့်မယ်။ မင်းအတွက် အသုံးဝင်မှာ ပါ။

ကျုပ်ရာဇာဗွား ဆရာကြီးစီကနေ ထွက် လာပြီး ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်မ
လဲ ဆိုတာကို နောက်တစ်ပိုင်းမှာ စောင့်မျှော် ပေးကြပါဦးနော်။
